

Úterý
30.07.

- 02 Stane se
- 03 Terra Festivalis
- 04 Rozhovor: Marek Kuboš
a Martin Snopek
- 05 Filmosféra
- 06 Glosy

Za světlem
(režie: Konstantin Bojanov, 2017)

Stane se

VÍCE LAHŮDEK

Dobré zprávy! *Nonstop lahůdky* (2019) Jana Hřebejka byly v neděli bezdějně plné, Filmovka se proto rozhodla přidat další projekci. Ve vztahové tragikomedii září Miroslav Krobot a Eliška Křenková. Tak dorazte v sobotu v 9:00 do Sportovní haly!

Z HRADU DO STANU

Romantiku majestátní středověké pevnosti, spaní pod hvězdami, trochu turistiky a hlavně spoustu dobrých filmů v sobě spojuje slovenský festival (především) krátkých filmů Noc na hrade. Letos se na chvíli přesune ze Šarišského hradu do Hradiště, konkrétně v 11:00 do Respekt stanu.

KAMERA, Klapka, JEDEM!

U našich sousedů ještě zůstaneme. Pokud ve vaší sbírce chybí některý z klenotů slovenské kinematografie, nyní máte jedinečnou příležitost si jej doplnit. Do foyer Kina Hvězda se od 11:00 do 20:00 přesune prodejna Slovenského filmového ústavu Klapka.sk, která nabízí to nej z klasického slovenského filmu na DVD nebo blu-ray. A to vše s festivalovou slevou 20 %.

ČTENÍ SYMBOLŮ S LECEM MAJEWSKÝM

Opulentní díla režiséra Lecha Majewského jsou často nabitá symboly vypůjčenými z Bible nebo od renesančních malířů. Pokud chcete porozumět jejich významu, doporučujeme přednášku Skrytý jazyk symbolů v umění, která vám pomůže se v jeho snovém světě vyznat. Začíná v 13:30 v Klubu kultury 2.

ŽENY NOVÉ VLNY

Byla francouzská nová vlna sausage party, na které se mužské ikony jako Jean-Paul Belmondo a Jean-Claude Brialy chlapácky poplácávaly po zádech? Ani zdaleka ne! Tento umělecký směr dal příležitost také spoustě hereček. O různých kariérách a osudech zhruba třiceti žen se budete moci dozvědět na přednášce Nová vlna v množném čísle ženského rodu v Klubu kultury 2 v 15:30.

MASTERCLASS S LASICOU

Dalším velkým jménem (česko)slovenského filmu, které se na letošní Filmovce objeví, je Milan Lasica. Od 17:00 v Respekt stanu se můžete tohoto plodného herce, textaře, humoristy, dramatika, spisovatele a také divadelního principála zeptat na vše, co vás zajímá.

VYSÍLÁ REVOLUCE

V roce 1989, jen několik týdnů po událostech na Národní třídě, začali studenti FAMU vyrábět publicistický magazín, který byl tehdejší Československou televizí vysílán bez jakéhokoliv schvalovacího nebo cenzurního zásahu. A letos si připomeneme 30 let od vzniku tohoto skutečně prvního nezávislého pořadu. Přijďte si do Stanu ČT ve 14:00 nechat od přímého účastníka a dnešního manažera vývoje ČT Radomíra Šofra povyprávět, jak to vše probíhalo.

Srdcovka Kamila Dolotiny

Těžko zvolit jinou srdcovku než film s názvem *Srdce světa* (2018). Co na tom, že jsem ekologicky uvědomělá panička rozmazleného psíka a drsné prostředí chovatelské stanice pro normíky mi není nijak zvlášť blízké. Tenhle film si mě přes veškerou nezvyklost získal po pár minutách tím, jak chytře a citlivě rozvíjí předivo vztahů postav a jejich životních osudů, které je třeba velmi aktivně spoluspřádat. Natalija Meščaninová netočí filmy, které vás pohladí po duši, přesto se vám dostanou po

kůži. Dlouho s nimi žijete a jste za to vlastně docela rádi, protože vám nastíní jinou morální a empatickou dimenzi, než bývá zvykem. A jste-li navíc citlivá duše, která už v životě pocítila potřebu se někým schovat a začít znovu, pak vám tenhle titul může dost sednout.

Kamila Dolotina je dramaturgyně LFŠ.

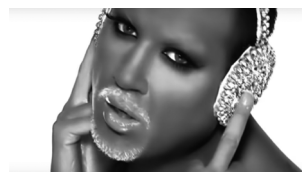
***Srdce světa* promítáme v 11:30 v Klubu kultury 1.**

Mix

ANO, NEBO NE?

Dneska se věnujeme bulharské kinematografii, a tak jsme se rozhodli se na tento svěhlavý nářudek podívat zblízka. Bulharsko má totiž vedle filmu hodně co nabídnout.

- Bulharsko je jednou z těch bláznivých zemí, v nichž zavrtění hlavou znamená „ano“ a přikývnutí „ne“. Takže bacha na to.
- Bulharsko má prý ten nejlepší jogurt na světě. Můžou za to bakterie, které se vznášejí v bulharském vzduchu, nikde jinde. Lidé z celého světa se je snaží kultivovat, ale marně. Tenhle lehce slaný jogurt prostě můžete ochutnat jen tam.
- Každá země má svá sprostácká gesta. USA mají zdvižený prostředníček, Anglie Věčko. V Bulharsku urazíte druhá v hádce, pokud si strčíte palec mezi ukazováček a prostředníček.
- Bulharsko má mnoho mezinárodně známých herců. V páté sérii *Hry o trůny* (2011) se objevil vůdce barbarského kmenu. A hádejte, kdo ho hrál? Bulharský herec Zahary Baharov.
- Dokonce i Hollywood si všiml Bulharska. Miláček Tom Hanks mluví bulharsky ve filmu *Terminál* (2004). Ten vypráví o obyvateli fiktivního státu, ve kterém během Hanksova letu do USA proběhl převrat. Bulharština asi zněla dostatečně fiktivně.
- Bulharsko má ten největší 3D IMAX na světě!
- Nemůžeme nezmínit bulharského performeru a travesti mága Azise, bulharsko-romského zpěváka (vlastním jménem Vasil Trojanov Bojanov). Jeho klipy kombinující Beyoncé, Rihannu a gay porno jsou plné deště, třípytek a srpu s kladivem (ten zakrývá všechny penisy, bůhví proč). Azis, který soutěžil i v Eurovizi, byl v roce 2006 v bulharské verzi soutěže Největší Čech zvolen 21. největším Bulharem všech dob.

Soutěž

Bulharská kinematografie je poslední roky na vzestupu, celá její historie však stojí za pozornost – nedávno s ní v Bulharsku dokonce slavili stoleté výročí. A tak se ptáme, jaký snímek tamější filmovou historií odšpuntoval, kdy byl natočen a o čem vypráví?

Odpovědi posílejte na mail filmoveлисты@lfs.cz. Jeden z vás dostane balíček od Filmovky a knihu Všichni mají pravdu od Paola Sorrentina.

Stahujte oficiální mobilní aplikaci Letní filmová škola 2019

→ ANDROID

oficiální hashtag: #lfs2019

letnifilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

→ iOS

Na LFŠ mobilně

Nový dech bulharské kinematografie

Přístup do Infobanky ČTK pro účastníky Letní filmové školy

Jméno: LFS

Heslo: 45.filmovka

Platnost přístupu: 26. 7. – 3. 8. 2019

Maximální počet přístupů najednou: 50

Glory [režie: Kristina Grozeva, Petar Valčanov, 2016]

Bulharské filmy jsou teď in. Kolik jste jich za svůj život viděli? Projela jsem svoji databázi a zjistila, že v bulharské koprodukcí vznikly české tituly *Lotrando a Zubejda* (1996) a *Ani ve snu!* (2016) nebo atypický (ne)western *Western* (2018). Z těch čistě bulharských snímků jsem viděla donedávna jenom dokument *Betonový faraóni* (2010), který pojednává o kalderašské romské hrobové kultuře. Nyní je čas vše napravit. S bulharskými filmy se totiž letos na Filmovce setkáte v nové sekci Terra Festivalis.

První hraný bulharský počín nese název *Bulhar je galantní* (1915), za významný milník nového směru je pak považován *Kalin ore!* (1950). Bulharský film se ale dočkal největšího rozvoje až v 60. letech. Poté, co byla v roce 1948 kinematografie zestátněna, se do Bulharska dostaly lepší technologie, které využívalo především studio Nu Boyana Film Studios. Autoři také začali volit náměty opouštějící věčné brodění se historií směrem k současným tématům. Začala tak vznikat závažnější díla, v 70. letech se navíc přiklánějí k antifašismu.

V roce 1989 došlo v Bulharsku ke společenským změnám a politické boje pak pokračovaly i v 90. letech. Bulharsko začal trápit nárůst korupce, vysoké ceny za energie, rostoucí sociální rozdíly nebo vztah k turecké menšině. Výsledkem byl samozřejmě i prudký pokles filmové produkce. Ke „znovuzrození“ bulharské kinematografie tak mohlo dojít až po roce 2005.

V současné době produkuje Bulharsko zhruba 20 filmů ročně. V Česku má země vlastní festival pojmenovaný jednoduše až suše: Festival bulharských filmů. V Bulharsku mají zase Sofia International Film Festival. Bulharská kinematografie se vzhledem k volbě podobných témat, často orientovaných sociálně s politickými podtexty směrem k bídnému stavu země, obvykle charakterizuje jako součást té balkánské. Hvězdy současné kinematografie si ale nepřejí být nazýváni vlnou, spojuje je spíše angažovanost v otázce systémových změn.

Ve filmařské komunitě, která pociťuje nedostatek kreativity v kontrastu s oportunismem, panuje partyzánská atmosféra. Mediálně propíraný otevřený dopis mladých filmařů z roku 2017 požadoval podporu produkcí s malými rozpočty, čisté mechanismy a zvýšenou zodpovědnost v rozhodovacích procesech státního financování. Politická situace ale není pozitivním změnám nakloněna. Co v takovém kontextu tedy vzniká za filmy? A jaké uvidíte na Filmovce? Výběr toho nejlepšího připravila dramaturgyně sekce Kamila Dolotina.

Lůzří (2015) – I v Bulharsku mají teenage lůzry se sny, ty jejich jsou ale černobílé. Mladická rebelie zapadlého města bojuje proti autoritám i vlastní rodině za vidinu lepší budoucnosti – „být tak zpěvačkou“.

Glory (2016) – Národní hrdinství a ztráta hodinek zavlče Canka, který rád tráví čas se svými králíky, do bezvýhodné situace. Zdrucující mučící nástroj jménem stát si zde brousí zuby na bezbrannost a poctivost jednotlivce respektujícího zákony. Stát jako postava klasicky stavěného dramatu.

Bez boha (2016) – Bezbožná pečovatelka místo opečovávatí pašuje doklady svých svěřenců postižených stařeckou demencí. Film zvítězil na festivalu v Locarnu a je typickým příkladem seriózního východoevropského festivalového filmu, který sociálně-kriticky zobrazuje zpusťšenou postkomunistickou zemi s ještě zkaženějšími lidmi uvnitř ní. Útěchou může být snad jen pohled na hned několik krásných psů.

Všemocný (2017) – Módní téma dramatického zneužití moderních technologií a sociálních sítí. Obraz destruktivního účinku spisovatelského záměru, který pro vlastní úspěch nerespektuje soukromí druhých.

Na rozcestí (2017) – Mozaikové vyprávění šesti sofijských taxikářů a jejich cestujících si dává za úkol

vykreslit satirickou cestu bulharskou metropolí. Film s hysterickým nádechem využívá dokumentární styl aktivní kamery, většinou se přirozeně pohybující ve střetu dvou postav a prostředí jedoucího auta.

¾ (2017) – Realistické rodinné sociální drama je jak formálně, tak obsahově dalším příkladem typického filmu bodujícího na filmových festivalech, který třeba CineEurope charakterizuje jako „upřímný a dojemný“. Příběh posledního pomalého rodinného léta je protkán běžnými, těžkými i napjatými situacemi.

Ága (2018) – Slyšeli jste někdy spojení bulharský minimalismus? Na filmových festivalech Berlinale či Febiofest zapůsobil tak, že Águ zařadili do programu. Ága je dcera páru žijícího mimo civilizaci v tundře. Evokuje návrat k *Nanukovi – člověku primitivnímu* (1922): ticho, klid, sníh, huskyové, eskymáci, statické záběry. Autorovi nevádí ani to, když mu postavy zmizí ze záběru, pokud spolu aspoň vedou dialog.

Tricet (2019) – Film, který se Bulharsku také vymyká. Jedná se sice o počín bulharské režisérky, ale z německé produkce. Vztahové drama se odehrává za běhu, v prostředí hipsterské hudební scény dynamického Berlína, která přelétá dle momentální nálady od techna k chillout jazzu.

Kuboš a Snopek: Všechno je otevřené

foto: Martina Gogolová

Studovali spolu na bratislavské VŠMU, spolupracovali na dvou krátkometrážních filmech a nyní přijeli do Uherského Hradiště představit retrospektivy svých filmů. Slovenští filmaři Marek Kuboš (na fotce vpravo) a Martin Snopek mluví o své tvorbě, výběru témat i inspiraci, která přichází ze snů.

Jakým způsobem jste se k filmu dostali?

Marek Kuboš (MK): Když jsem byl ve druháku na Vysoké škole dopravy a spojů v Žilině, šel jsem do kina s kamarády. Druhý den ráno jsem se probudil s tím, že se mi zdálo o hraném filmu, který jsem sám režíroval. Byl to tak intenzivní sen, že jsem si řekl, že se stanu režisérem.

Začal jste ale studovat dokumentární film, ne hraný. Proč?

MK: Já jsem chtěl jít studovat hraný film, ale když jsem se přišel přihlásit, zjistil jsem, že přijímačky už proběhly. Paní, co tam byla, mi ale řekla, že se otevírá nový obor, režie na katedře dokumentární tvorby, a tam budou přijímačky až někdy v červnu. Tak jsem šel tam. Dříve mě dokumentární filmy nebavily, ale během studií mě úplně pohltily.

Pane Snopku, co vás konkrétně přivedlo k animaci?

Martin Snopek (MS): Od dětství jsem si rád kreslil a měl jsem rád pohádky, třeba Pojarovo *Pojďte pane, budeme si hrát* (1965). Pak jsem se dostal na střední školu, kde jsme s kamarádem začali vytvářet vlastní animace, aniž bychom znali jakákoli její pravidla. On se později dostal na FAMU v Praze a já na VŠMU v Bratislavě, dodnes jsme zůstali v kontaktu. Animovaný film jsem měl prostě vždycky rád. Když s tím někdo začne a ví, kolik za tím stojí dřiny, tak už to asi neopustí.

Společně jste pracovali na několika filmech. Jak jste se poznali a jaká byla vaše první spolupráce?

MK: Martina jsem poznal na VŠMU, kterou jsme oba studovali ve stejné době. Málokdo tam má rád hokej, ale zjistil jsem, že nějaký Martin Snopek ano, a moc. Tak jsme se začali bavit během jedné filmařské akce a osobnostně jsme si sedli. Poprvé jsme spolupracovali na filmu *Žel. st. 2. tr. Kral'ovany* (1998), ve kterém mi Martin vytvářel animované sekvence.

V jednom rozhovoru pro aktuality.sk říkáte, že jste introvert. Jaké pro vás bylo odhalit svůj pracovní i osobní život v *Posledním autoportrétu* (2018)?

MK: Ten film vypráví o tom, že dneska už se nedají

natáčet dokumenty tak jako dřív, protože lidi se už nechtějí zpovídat před kamerou. Řekl jsem si, že jedna z cest, jak takovýhle dokument natočit, je, že se v něm odhalím já. Během natáčení jsem zjistil, že v zájmu zachování přirozenosti budu muset říct i takové věci, které bych jindy neřekl. Za nic jsem se nestyděl, šel jsem do toho upřímně a nakonec mi to nijak zásadně nevadilo. Možná mi to i pomohlo.

Jedná se o váš definitivní odchod ze světa dokumentárního filmu, nebo kolem sebe stále vidíte témata, která by vás lákala?

MK: Během tvorby *Posledního autoportrétu* jsem se vrátil na nádraží, na kterém jsem točil *Žel. st. 2. tr. Kral'ovany*. Tam bylo tolik perfektních námětů o současném Slovensku! Třeba téma Ficových vlaků zdarma, ale železničáři mi nebyli ochotní nic říct na kameru. Vyprávěli spoustu krásných historek, ale na autorském dokumentu se takhle pracovat nedá.

Jak si vybíráte téma vy, pane Snopku?

MS: Musím ho nějak prožít. Když jsem například natáčel *Každodenní pastvu* (2000), část toho filmu ke mně přišla ve snu. Zdálo se mi o demižonech, ve kterých se míchá tráva a promění se na víno. Ten vjem byl tak silný, že jsem ho chtěl nějak využít. Měl jsem představu o výtvarném pojetí, ale co dál? Nejdřív jsem věděl, jak to bude vypadat, a až pak jsem hledal příběh.

Z výtvarného hlediska postupujete různými způsoby. Výrazný je i doposud váš poslední film *Monstrum* (2018).

MS: V *Monstru* se mi povedla jedna unikátní věc, a to vytvořit film jenom z linorytů. Nic není dělané počítačem, ten ho jenom oživuje. Snažili jsme se zároveň i trochu experimentovat a postupovat tak, jak vnímají linoryt děti. Už ve storyboardu jsme měli náskry, ve kterých byli všichni jen zboku nebo zepředu. Potom jsme si všimli, že tam nefunguje perspektiva, tak jsme ji prostě zrušili. Celé je to vlastně pocta grafické technice linorytu.

Jak je náročné v současnosti natáčet na Slovensku animovaný film?

MS: Své filmy si produkuji sám s pomocí Audiovizuálního fondu. Sám procházím celým procesem od vývoje k produkci a postprodukcí až po distribuci. Bylo to náročné, sám jsem si zároveň výtvarníkem, režisérem i producentem. Zároveň pracuji jako pedagog. Takže jsem byl nejdřív ve škole, pak doma s dětmi, a v noci, když už spaly, jsem teprve mohl začít tvořit.

A co vás dva od dob filmů z konce 90. let spojuje? Plánujete do budoucna nějaký společný projekt?

MS: Myslím, že jsme spojení společnou distribucí na Slovensku. Můj krátký film byl předfilmem toho Markova a výsledkem je možná i to, že jsme i tady spolu. Co se týká spolupráce, nevím.

Majewski má zmrzlinu

Další zmrzlina, tedy Výroční cena AČFK, putuje do Polska. Včera si ji totiž od ředitelky Filmovky Radany Korené převzal světový, srdcem ale pořád polský, režisér Lech Majewski. „Dnešek je věnován polské kinematografii, a tak jsem ráda, že cenu převezme host z Polska,“ popsala. „Děkuji za cenu i pozvání. Byl jsem na Filmovce před 20 lety a musím říct, že Uherské Hradiště za tu dobu zkrásnělo,“ usmíval se Majewski. Ceremoniál předcházela promítání Majewského filmu *MLýn a kříž* (2011), který je sondou do epického obrazu Nesení kříže od Brueghela. „Musím říct, že je to divný film, jeho úspěch jsem nečekal. Promítal se nakonec v 78 zemích, v jednom pařížském kině ho třeba nepřetržitě dávali 14,5 měsíce,“ popsal režisér. „Děkuji své ženě. Bez ženy se filmy těžko dělají,“ dodal ještě a předal své manželce filmovkovou kytici. „Tu zmrzlinu si ale nechám,“ prohlásil se smíchem. (tek)

Foto: Marek Malůšek

05

Polský Klér se stal hitem Filmovky

„Nejsem věřící. Můj starší bratr chodil na procházky s dědou. Ten ho na jedné z nich pokřtí. Já jsem s ním pak už raději na procházky nechodil,“ prozradil v pondělí polský režisér Wojciech Smarzowski. Na LFŠ přijel se spoluautorem scénáře Wojciechem Rzehakem uvést svůj poslední snímek *Klér* (2018), který se stal v Polsku divácky nejúspěšnějším snímkem za posledních 30 let. O kontroverzní film o životě duchovních i následnou diskuzi s tvůrci byl v Hradišti mimořádný zájem, stovky zájemců se do Klubu kultury vůbec nedostaly. Diváci se po projekci dozvěděli nejen podrobnosti z natáčení nebo o režisérově osobním přístupu k víře, ale i o českém přínosu k vzniku filmu. „Kdybychom čekali na to, jestli polská církev vydá povolení k natáčení v církevních budovách, čekali bychom doteď. Proto jsme točili na české straně. Na vyřízení povolení stačily dva týdny,“ uvedli. (ČTK/mro)

Foto: ČTK / Jiří Šejna

Most! na sockách: Vyštavili jsme se

Usínáte při poslechu ťukajících piv v restauraci Severka ze seriálu *Most!* (2019)? Pak jste určitě fanouškem facebookových stránek tohoto projektu, který na sociálních sítích lámal rekordy. O úspěšných kampaních diskutovala včera v poledne ve stanu ČT expertka na sociální sítě Lucie Macháčková. Přiznala, že její tým na tak velkou smršť diváckého zájmu nebyl připraven. „Jako kdybyste jeli prodávat hotdogy na víkendový festival. V sobotu ráno máte všechno prodané, nejsou párky, rohlíky ani kečup. Před stánkem ale čeká 800 lidí. A vy nemůžete jen tak odjet,“ vzpomínala na obrovský nápor komentářů po každém díle. Kampaň k *Mostu!* ale byla mimořádně úspěšná; nasbírala rekordních 20 milionů zobrazení a samotná facebooková stránka získala 20 000 fanoušků. Pokud jste debatu nestihli, můžete se na ni podívat na iVysílání České televize v sekci LFŠ 2019. (ČTK/epe)

V Redutě křupal sních

Praskání ohně, máchání křídel ptáků nebo křupání sněhu. I takové zvuky se včera po poledni ozývaly v Redutě během filmové dílny o vytváření filmových ruchů, které si mohli návštěvníci sami vyzkoušet. Tajemství jejich vzniku jim odhalil zvukový umělec a hudebník Dan Mayfield z britské School of Noise, která podobné workshopy pořádá na mnoha místech Evropy. Návštěvníci filmové dílny se dozvěděli třeba i to, že zvuk bruslí jedoucích na ledu lze pořídit pomocí škrábání lžící. Zahráli si také na těremin, první hudební elektronický nástroj, na který se hraje bez dotyku rukou. A dále se přesvědčili o tom, že jako hudební nástroj může posloužit také ovoce nebo že kombinace natáhnuté pružiny a minimikrofonu napodobí zvuk světelného meče z Hvězdných válek. (ČTK/kej)

Trhat scénářům nožičky a ručičky

Zlatým pravidlem v novinářině i scenáristice je podle Mirky Zlatníkové stručnost. „Trhám scénářům nožičky a ručičky,“ řekla na pondělní debatě bývalá novinářka, která mimo jiné napsala scénáře k seriálům *Dokonalý svět* (2010) nebo *Černé vdovy* (2019). Novinář by si podle ní měl počínat jako svůj vlastní editor a škrtat. A stejné je to u scenáristů. Základem všech jejích scénářů jsou skutečné příběhy. „Píšu o místech a lidech, které znám. Přestože je přesně popíšu, nepoznají se,“ řekla Zlatníková. Nyní chystá pokračování filmu *Marie Terezie* (2017), který televize odvysílá příští rok. Prostředí z filmu o rakouské panovnici zná z dob, kdy dělala průvodkyni na zámku. „Vztahy na královském dvoře byly stejné, jako jsou dnes v korporátech,“ tvrdí. (ČTK/kej)

Média ve víru času

Faktická zpráva, nebo komentář vyjadřující názor? Redakční obsah, nebo komerční sdělení? V současné době se informace k lidem dostávají nejen z klasických médií, ale i z facebookových postů, tweetů, blogů či dezinformačních médií, která nikdo nereguluje. O 30 letech svobodné české žurnalistiky ve zcela zaplněném stanu Respektu diskutovali Václav Moravec z České televize, Jaroslav Spurný z Respektu a Radka Matesová Marková a Petr Mlch z ČTK, a to v rámci debaty Média ve víru času. Jako problém současné doby vidí právě nepřehlednost a přemíru informací, kterou Petr Mlch pojmenoval jako elektronický smog. „Je potřeba změna ve školství, učit se diskutovat a samostatně přemýšlet,“ řekla šéfredaktorka ČTK Marková. Podle Spurného je pozitivní, že funguje občanská společnost a že do žurnalistiky přicházejí mladí lidé s větším rozhledem. (ČTK/jip)

Znamení lva

→ Slovácké divadlo, 11:00

První celovečerní film Érica Rohmera nemá cestu k divákům prošlapanou. V době vzniku byla jeho premiéra odložena o tři roky, ani poté nebyl publikem nadšeně přijat a dodnes patří mezi méně známé novovlnné filmy. Kromě věhlasu, který nezískal během uvedení, je tomu tak snad i pro jeho zvláštní povahu, která v leččems nepřipomíná to, co si tradičně s novou vlnou spojujeme. Přesto patří k mým osobním favoritům. Naopak v duchu novovlnných konvencí se s hlavním hrdinou vydáte do autentických pařížských ulic té doby, které poznáte jako kouzelná místa za prvních ranních paprsků a zhasínání pouličních lamp i jako nehostinnou, sluncem sežehnutou poušť, na níž se nejen žije, ale i žijí.

Tento film doporučuje
Jan Bergl

Skleněné rty

→ Slovácké divadlo, 20:30

Symbolikou nabitě dílo na pomezí umění a filmu, které může být promítáno jak na filmových festivalech, tak i v prestižních výstavních síních. Snímku bez dialogů dala ostatně základ série 33 provázaných videoartů pro MoMA v New Yorku. *Skleněné rty* (2007) sledují mladého básníka, který se vyrovnává s traumaty svého mládí a dětstvím v psychiatrické léčebně. Před ponurou atmosférou reality utíká stále častěji do svých snů a imaginace, která je plná nečekaných motivů a vizí. Tomuto vizuálně krásnému filmu rozhodně sluší velké plátno. Po promítání se budete moci zeptat režiséra filmu Lecha Majewského na všechny otázky, které vás při snímku napadnou.

Tento film doporučuje
Adéla Zicháčková

Vázení přátel, ano

→ Klub Hvězda, 20:30

Dvojice Dušan Klein a Ladislav Pecháček se proslavila filmovými *Básníky*, na sklonku 80. let ale natočila také komedii, která je dokonalou satirou skomírajícího komunistického režimu. Referent podniku na výrobu záchodových mís Bohumil „Bobo“ Fischer se bez většího přičinění stane ekonomickým náměstkem a později i ředitelem. Kromě absurdních pracovních situací se hlavní hrdina v podání Milana Lasici potýká s problémy nastávajícího padesátníka – komunikací s dcerami, stárnoucími rodiči či čím dál nižší frekvencí manželského „Člověče, nezlob se“. Chce přitom dělat něco smysluplného, a tak se pustí do stavby kachlových kamen. Mnohé narážky a hlášky z filmu, který měl premiéru v říjnu 1989, i po třiceti letech dokonale sedí. „Vázení přátel, ano, kdo k nám vstoupí, neprohloupí.“

Tento film doporučuje
Radka Marková (šéfredaktorka zpravodajství ČTK)

06

Jízda

→ Letní kino Smetanovy sady, 21:30

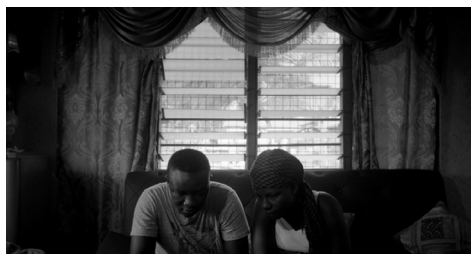
Nejslavnější česká road movie v atmosféře letňáku? Lepší esenci pohody už snad ani nevymyslíte. Svěží Jan Svěrák byl ve stejném věku jako jeho hrdinové a do cesty náhodně vzniklého trojúhelníku kladl překážky, jež všichni známe z našich životů. Právě nenucenost a nevyumělkovanost, s níž ústřední figury čelí problémům v lásce, přátelství i životním směřování, přivedla tento hořkosladký snímek k nesmrtelnosti, jelikož i po čtvrtstoletí se na jejich cestu dokážeme bez problémů vyladit. Zároveň se jedná o citlivou sondu do mentality první poloviny devadesátých, do doby čerstvě se rodící samostatné republiky a s ní spojené nejen nadšenosti, ale i zmatení. To vše navíc se skvělým předfilmem *Řeči, řeči, řeči...* (1991), který vás zaujme kombinací zábavy a zamýšlení nad složitostí komunikace.

Tento film doporučuje
Mojmír Sedláček

Sakawa

→ innogy letní kino Masarykovo nám., 22:00

Přidal si vás na Facebooku neznámý cizinec s podivně vypadajícím profilem? Přišel vám mailem tzv. nigerijský dopis? Ignorováním takového kontaktu jste se vyhnuli buď pouhým otravným pokusům navázat konverzaci, nebo žádosti o finanční pomoc. Zprávy o ztracených milionech směrem do Afriky se množí i u nás. *Sakawa* (2018) mi navíc připomíná dokument *Vítejte v Sodomě* (2018). Ten letos figuroval na festivalu Jeden svět a odehrává se na velké skládce, kde si každý vydělává, jak jen to jde. V *Sakawě* se tři podnikaví mladí Ghaňané žijí v podstatě prodejem lásky na dálku – navazují důvěrné vztahy výměnou za finanční kompenzaci. Virtuální prostituce se stala úspěšným byznysem třetího světa, který obírá naivní a osamělý, ale také bohatší svět první.

Tento film doporučuje
Alice Krajčírová

Vždyť já jsem roztleskávačka

→ Reduta 1, 23:30

Střední škola, burger s hranolkama, skříňky na chodbách, fotbal, líbačky na zadním sedadle. Jak do toho zapadá queer? Navíc když tenhle majestát sami reprezentujete. Megan je totiž roztleskávačka, chodí s kapitánem fotbalového týmu, ale v noci sní o krátkých sukýnkách svých kámošek. A proto skončí v gay léčebně. V téhle alternativní realitě sladké růžové a macho modré je totiž svět pořád ještě v pořádku. Snímek dovádí do absurda různé genderové stereotypy a permanentně balancuje mezi parodií, intertextuální subverzivní popínou a lehoučkou sociální kritikou. Budete se sice smát (a vykřikovat „Jó, tak tohle je přesný!“), ale bacha – co když je to prequel *Příběhu služebnice* (2017)?

Tento film doporučuje
Tereza Krobová

	čas time	místo place	název title	sekc section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	8:30	Kino Hvězda	Vražedná lež	Hi	Iva Hejlíčková	92	USA	1936	✓		100
•	8:30	Slovácké divadlo	Krásný Serge	Hi	Michel Marie	98	Francie	1958		15+	103
•	9:00	Reduta 1	Mala Noche	S	Jan Jílek	78	USA	1985	✓	15+	119
•	9:00	Klub kultury 1	Forman vs. Forman	C	Jaroslav Sedláček	78	ČR, Francie	2019	✓		143
•	9:30	Sportovní hala	Sběratel Ruben Brandt	S	Iva Přivřelová	94	Maďarsko	2018	✓		127
•	10:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Sci-fi obsese	S		40			✓		130
	10:00	Klub kultury 2	Diskuzní panel: Být v obraze	IP	host: Jessie Currell Founder, Ester Valchářová Pěkná, Miroslav Hanuš	120					185
	10:00	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: Workshop Natáčecí dny	DP		180					199
•	10:00	Reduta 2: VR Exhibice	Brave New VR Worlds: Interaktivní VR	S		540			✓		130
	11:00	Respekt stan	Filmová noc na hrade	PR	host: Peter Vlkovič, Simona Vlkovič Schurdáková	90					192
•	11:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Legenda jménem Baobab	S		40			✓		130
•	11:00	Kino Hvězda	Sladké hry minulého léta	Ho	host: Milan Lasica	66	Československo	1969			155
•	11:00	Slovácké divadlo	Veronika a její lajldák	Hi		18	Francie	1958			106
•	11:00	Slovácké divadlo	Znamení Iva	Hi	Michel Marie	103	Francie	1959			106
•	11:30	Kino Mír	Smrtící triky	C	Jan Jendřejek	109	USA	1985	✓	15+	137
•	11:30	Klub kultury 1	Srdce světa	S	Kamila Dolotina	125	Litva, Rusko	2018	✓	15+	128
•	11:30	Reduta 1	Monstrum	Ho		7	Slovensko	2018			159
•	11:30	Reduta 1	Poslední autoportrét	Ho	host: Marek Kuboš, Martin Snopek	72	Slovensko	2018			154
•	12:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Urbex vs. gondoly	S		40			✓		131
	12:00	Stan ČT	What's The Buzz	OP	host: Klára Feikusová, Jana Jedličková, Jakub Korda	90					179
•	12:00	Sportovní hala	Mirai, dívka z budoucnosti (dabovaná verze)	A	Jan Jílek	98	Japonsko	2018			162
	13:00	Respekt stan	Vznik studentských filmů na FAMU a VŠMU Bratislava	OP	host: Saša Gedeon, A. Hroncová, Adam Martinec, Jakub Spevák, Martin Šulík	90					180
	13:30	Reduta 3	Filmová dílna: Vytvoř si vlastní fake news!	IP	host: Jessie Currell	120					185
	13:30	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Lecha Majewského	OP	host: Lech Majewski	90		2019			180
•	13:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Sci-fi obsese	S		40			✓		130
	14:00	Stan ČT	Studentské vysílání '89	PC	host: Radomír Šofr	90					188
	14:00	Dětský/herní stan	Výtvarný workshop: Stromoví skřítkové	DP		90					200
•	14:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Legenda jménem Baobab	S		40			✓		130
•	14:30	Slovácké divadlo	Tři cesty k jezeru	S	Alfred Jokesch	97	Rakousko, SRN	1976		15+	117
•	14:30	Kino Mír	Jak jsem strávil konec světa	Ho	Iva Přivřelová	106	Rumunsko	2006			157
•	14:30	Sportovní hala	Utekajme, už ide!	Ho	host: Milan Lasica	88	Československo	1986			155
•	14:30	Kino Hvězda	Francouzské symfonie (hudba: Lasák/Měchura)	Hi	David Čeněk, Viktor Palák	88	Francie, Japonsko		✓		109
•	15:00	Reduta 1	Případ Pekosiňského	Hi	Jaromír Blažejovský	85	Polsko	1993	✓		111
•	15:00	Klub kultury 1	Toman	C	Aleš Říman	145	ČR, Slovensko	2018			144
	15:00	Respekt stan	Etika nakrúcania dokumentárneho filmu	PR	host: Barbora Berezňáková, Tomáš Hudák, Marek Kuboš, Miro Remo	90					192
	15:30	Klub kultury 2	Nová vlna v množném čísle ženského rodu	OP	host: Michel Marie	90		2019			180
•	15:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Urbex vs. gondoly	S		40			✓		131
	15:30	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: Dílna flipbooku	DP		120					200
	16:00	Stan ČT	Hudba ve filmu	PC	host: Jan Maxián	90					189
	16:00	Reduta 3	Filmová dílna/projekce: Kovyho mediální ring: Dokážete poznat fake news?	IP	host: Ester Valchářová Pěkná	60					185
	17:00	Respekt stan	Lekce filmu podle Milana Lasici	OP	host: Milan Lasica	90		2019			180
•	17:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Sci-fi obsese	S		40			✓		130
•	17:00	Slovácké divadlo	Všemocný	S	Ondřej Pavlík	117	Bulharsko	2017	✓	15+	122
•	17:00	Kino Hvězda	Poslední vlak	Ho	host: Alexej German ml.	82	Rusko	2003		15+	153
•	17:00	Kino Mír	Studentské filmy: blok C	C	host: A. Martinec, A. K. Rybanský, J. Hecht	107	Česká republika, Slovensko				146
•	17:30	Reduta 1	Detektivní příběh	Hi	Michael Málek	103	USA	1951	✓		100
	17:30	Klub kultury 2	New Queer Cinema aneb Teplá nová vlna: Od historie po současnost	OP	host: Eva Chlumská	90		2019			180
	17:30	Reduta 3	Úniková hra Fakescape	IP	host: Miroslav Hanus	90					185
•	17:45	Dětský/herní stan	Filmová pohádka: Nejlepší přítel	DP		97	Česká republika	2017			200
•	18:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Urbex vs. gondoly	S		40			✓		131
	18:00	Stan ČT	Současné TV vyprávění	OP	host: Jana Jedličková, Jakub Korda	90					181
•	18:00	Klub kultury 1	Punk je hned!	C	host: Juraj Šlauka	75	ČR, Slovensko	2019	✓	18+	142
•	18:00	Sportovní hala	Lumici, část 1 - Arkády	S	Alfred Jokesch	113	Rakousko	1979		15+	117
	19:00	Div./lit. stan	Divadlo Kampa: Anna Karenina	DP		135					203
	19:00	Skanzen Rochus	Veselosti nikdy dosti	DP		90					203
	19:00	Dětský/herní stan	Večer deskových her s Mindok	DP		240					205
•	20:00	Stan ČT	Čtvrtá strana trojúhelníku	PC		79	Československo	1986			189
	20:00	Kostel sv. Františka Xaverského	Bennewitzovo kvarteto	DP		90					206
•	20:30	Kino Hvězda	Vážení přátelé, ano	Ho	host: Milan Lasica	109	Československo	1989			155
•	20:30	Slovácké divadlo	Skleněné rty	Ho	host: Lech Majewski	94	Polsko	2007	✓		156
•	21:00	Klub kultury 1	Náklad	S	Ondřej Pavlík	98	Írán, Francie, Srbsko, Chorvatsko, Katar	2018	✓		127
•	21:00	Reduta 1	Edvard II.	S	Jan Jílek	90	Velká Británie	1991	✓	15+	121
•	21:30	Sportovní hala	Odpočívej v pokoji (série 1, epizoda 1)	S	Klára Feikusová, Jana Jedličková, Jakub Korda	63	USA	2001	✓	18+	124
•	21:30	Respekt stan	Planet Dark: Zvířátka 2	PR		90					190
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Řeči, řeči, řeči...	L		8	Československo	1991			171
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Jízda	L		90	Česká republika	1994			172
•	22:00	Div./lit. stan	LFŠ invites Kosmospiel	DP		300					
•	22:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Sakawa	PS		81	Belgie, Nizozemsko	2018	✓		166
	22:22	Klub Mír	Cimbálová muzika Kremlor (Slovácko)	DP		90					212
•	23:00	Kino Hvězda	Blue Jeans	Hi		22	Francie	1958			106
•	23:00	Kino Hvězda	Sbohem, Filipino	Hi	Michel Marie	106	Francie, Itálie	1962	✓	15+	106
•	23:30	Slovácké divadlo	Sousedí	Hi	Bogna Janiecová	91	Polsko	2014	✓	18+	112
•	23:30	Reduta 1	Ale vždyť jsem roztleskávačka	S	Jan Jílek	85	USA	1999	✓	15+	121
•	23:59	Sportovní hala	Torzo	S	Aleš Říman	90	Itálie	1972		15+	133

Út
30
07

Tuesday

A
AČFK uvádí

C
Česko/
Slovensko

DP
Doprovodný
program

Hi
Historie

Ho
Hosté

IP
Industry
program

L
Letní kino

PC
Program České
televize

PR
Program
Respektu

PS
P. S.

S
Současnost

 Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.